

Een staal perfin

Door: Jan van Riel'uit: Perfinpost nr. 124, februari 2018

Società degli Alti Forni, Fonderie e Acciaierie di Terni
(Vereniging van hoogovens, gieterijen en staalfabrieken) afgekort F.A.T.
Perfin : F A T gebruikperiode van 1884 t/m 1908 .
De onderste perforatiegaten van de F A en T zijn meestal niet aanwezig.
Gefrankeerd met 10 centesimi, de juiste frankering voor een binnenlandse kaart. Afstempeling :
TERNI * (PERUGIA)* 23-7-94 9S. Naar de burgemeester van Foligno.
Aankomststempel: OFFICIFIO di FOLIGNO 24-Luglio 1894.

De FAT werd opgericht op 10-3-1884 . Na de eenwording van Italië was er grote behoefte aan een nationale staalindustrie. Tijdens het eerste kabinet van Cairoli diende admiraal Benedetto Brin een wetsvoorstel in voor de bouw van een staalfabriek die voor de bepantsering van nieuwe oorlogsschepen moest zorgen.

In 1883 sprak een onderzoekscommissie zich uit voor een fabriek in Terni als ideale locatie. De oprichters waren Vincenzo Stefano Breda, Benedetto Brin en Cassian Bon.

Een deel van de gieterij kwam in handen van de Società Veneta Costruzioni Pubbliche. Met hulp van staatssteun en grote geldschieters zoals de Banca Generale, Credito Mobiliare en de Banca Nazionale nel Regno d'Italie startte de bouwactiviteiten.

Er werd gebruik gemaakt van de kennis van de Franse staalfabriek Schneider en een ijzerfabriek in Mongiana werd ontmanteld. De onderdelen hiervan werden hergebruikt in Terni.

Met twee Bessemer Converters (zie foto) en vijf hoogovens werd met speciaal staal kanonnen, geweren en kogels geproduceerd. In 1891, na op het randje van faillissement te zijn werd een speciale metaallegering ontdekt door staalfabriek Tardy & Benech te Savona. Dit zorgde voor een opleving en met steun van de industriëlen Attilio Odero en Giuseppe Orlando werd de productie van staal opgevoerd van 30.000 naar 140.000 ton.

In 1922 veranderde het bedrijf zijn naam in "Terni Società Industriale per il Carburo di Calcio, Acetilene e Gas" en bouwde een waterkrachtcentrale die 9.000 kwu stroom produceerde. Het bedrijf ging samen werken met de " Società Italiana per l'Ammoniaca Sintetica "(SIAS).

De staalsectie bleef het belangrijkste onderdeel met nog vier fabrieken voor wapenning, blik en plaatwerk. In 1927 zorgde een fusie met Vickers-Terni en Odero plaatwerk voor de nieuwe naam " Odero-Terni". Hier werd in 1929 de scheepswerf " Cantieri Orlando" aan toegevoegd met wederom een nieuwe naam " Odero-Terni-Orlando "(OTO). De scheepsactiviteiten vonden plaats in Alto Tirreno op de werf van Ansaldo-San Giorgio.

Hierna volgt opnieuw een overname van het elektriciteitscomplex " Nera-Velino".

In ruil voor het leveren van elektra mag Terni het grootste waterkrachtcentrale reservoir van Europa bouwen met een output van 171.000 kwu in 1931.

De geschiedenis van Terni is gekoppeld aan die van Nera-Velino door de spoorlijn Terni-Ferentillo voor zowel personen als vrachtvervoer.

Benito Mussolini en Alberto Benduce zien het strategische belang in van deze staalfabriek voor bouw van marineschepen en oorlogsmaterieel. In 1940 zijn bijna 10.000 werknemers in dienst die ruim 66.000 ton oorlogsstaal per jaar produceren.

Vier nieuwe elektriciteitscentrales worden gebouwd aan de rivier Vomano in de provincie Rieti.

Door bombardementen van de geallieerden en represailles van de Duitsers worden de fabrieken vernietigd. Bij de wederopbouw wordt het accent geheel gelegd op burgerzaken en elektriciteitsproductie. Het bedrijf staat nu bekend als " Thyssen Krupp Accial Speciale Terni" en sinds 2013 kortweg als AST., met als president-directeur Joachim Limberg

De namen Ansaldo en Breda komen u vast wel bekend voor van de mislukte Fyra treinen.